

prof. Maria Alexandrina Lucia MIHAI

E greu de strâns în date seci, pe o pagină, o viață de om, mai ales atunci când a fost și este dedicată celorlalți. Mai ales atunci când știi că nimic din ceea ce ai putea scrie n-ar fi destul și (poate) ar părea prea mult, căci ți se cere să faci asta despre mama ta, pe care trebuie să o privești obiectiv, ca pe profesoara și fosta ta directoare, ca pe fosta ta colegă de cancelarie. Când știi că ea o să ți se uite peste umăr (adică va verifica textul, odată ajuns pe internet) și că orice cuvânt de prețuire i se va părea exagerat.

N-am cum să nu recunosc că mi-a fost greu, la început, să îi fiu elevă. Am fost obligată însă, destul de repede, să o admir. În ciuda orelor în care erorile mele „chimice” erau taxate dublu față de cele ale celorlalți, căci eu nu aveam voie să greșesc. Am fost constrânsă să rămân de multe ori fără cuvinte în fața a două table pline cu izomeri științifico-fantastici, despre care mama declara că sunt foarte logici și chiar frumoși. Sau în fața unor substanțe a căror culoare se schimba într-un mod miraculos pentru profana de mine. A siguranței mâinii în fața unor eprubete exagerat de înguste.

De la ea am învățat că atunci când vrei performanță, nu contează numărul orelor pe care i le dedici. Că merită să îi ajuți pe tinerii care au înclinații spre domeniul tău să își dezvolte creativitatea și meticulozitatea, să te depășească chiar. Că elevii au și suflet, că merită să fie ascultați, că poți învăța și tu de la ei, că e extrem de util și plăcut să faceți excursii și tabere împreună. Că, dăruindu-le părți din tine, devii tu mai bogat. Căci pleci cu ei, iar ei, mai mulți, rămân în tine. Că a fi perfecționist în tot ceea ce faci poate produce (ție și celorlalți) multe satisfacții, nu doar iritare.

Pasiunea mamei se numește și astăzi chimia, căci n-a obosit să facă zilnic probleme, de drag. Și să se bucure, din plin, de tot ceea ce îi oferă bun viața.

Iată jaloanele din viața ei:

S-a născut la data de 1 mai **1936** în comuna Ferneziu, actual cartier al municipiului Baia Mare, județul Maramureș.

Între anii **1942-1946** a urmat cursurile școlii primare din Ferneziu.

Între **1946** și **1949** a învățat la Gimnaziul de fete din Baia Mare, transformat în 1948 în școală generală, în urma Reformei învățământului.

Între anii **1949** și **1953** a fost elevă la Școala medie tehnică de chimie Baia Mare. În vara anului 1953 a dat admitere la Facultatea de Chimie de la Universitatea „Babeș Bolyai” din Cluj

Napoca, unde a fost acceptată cu bursă. Provenind dintr-o familie cu venituri extrem de mici, doar obținerea bursei și apoi menținerea ei pe toată durata studiilor i-au permis să termine această facultate, în 1958. Făcuse anul de cercetare și la început își dorea o carieră în industrie. Din fericire, s-a răzgândit și a fost repartizată de la început la, pe atunci, Liceul Teoretic „Gheorghe Șincai” Baia Mare, unde a predat până la pensionare, în anul 1993.

(Perioada de profesorat la Șincai: 1958 – 1993)

Anii petrecuți ca profesor al Șincaiului, între **1958** și **1993**, au fost foarte plini. A organizat și condus cercul județean de chimie al profesorilor și pe cel al elevilor (timp de peste 20 de ani), a fost șefă de catedră și profesor metodic al Inspectoratului școlar.

Între anii 1978 și 1982 a fost directorul liceului „Gheorghe Șincai”. În această perioadă au fost aduse îmbunătățiri substanțiale condițiilor în care se desfășurau activitățile educative: s-a terminat construcția noului corp de clădire a liceului, s-au amenajat și dotat laboratoare și cabinete pentru fiecare obiect de învățământ, s-au utilizat cele 11 ateliere ale liceului, s-au modernizat internatul și cantina. Toate aceste activități devoratoare de timp pe care le-a coordonat n-au făcut-o să neglijeze pregătirea elevilor pentru bacalaureat, examenele de admitere la facultate și, nu în ultimul rând, pentru olimpiadele școlare. În acea perioadă, cele mai multe dintre performanțele elevilor Șincaiului erau la chimie. Și asta și datorită grupului de profesori entuziaști din care făcea parte, împreună cu doamna Aurica Filip, cu domnul Petru Istrate și mai apoi cu doamnele Mariana Vâtcă și Maria Yanky. Formând o echipă puternică, ei au știut să încurajeze și să fructifice la maximum talentul și perseverența iubitorilor chimiei. Premiile la etapele naționale ale olimpiadei de chimie și la sesiunile naționale de referate și comunicări ale elevilor veneau an de an, provocarea consta în a le dobândi cât mai strălucitoare. Olimpicii ei cu rezultatele cele mai valoroase au fost: Viorel Maieran, Dana Pelin, Aniko Feher, Cristina Comșa, Nicoleta Medan, Istvan Dancs, Liana Moldovan, Claudiu Silaghi, Mirela Cojocaru, Maria Voicselec, Anamaria Kis, Simona Ardelean. Cel mai strălucitor dintre succesele elevilor săi a fost mențiunea Danei Pelin de la Olimpiada Internațională de Chimie din anul 1975.

Pentru întreaga ei activitate a fost premiată cu diplome și medalii, devenind, din anul **2009**, Cetățean de Onoare al Municipiului Baia Mare.

*(schiță biografică întocmită și furnizată de
dna prof. Dana HEUBERGER, profesor de matematică și cadru didactic la CN Șincai)*